

Arrest

nr. 219 938 van 17 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. BOLLEN
Sint-Maartenstraat 8
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 augustus 2018 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. STRAUVEN, die loco advocaat R. BOLLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 16 juli 2018 bij de Belgische ambassade in Islamabad een aanvraag in voor een visum kort verblijf, met het oog op een familiebezoek.

Het visum werd bij beslissing van 13 augustus 2018 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die gestoeld is op de volgende motieven:

“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- *Uw voornemen om et grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene is weduwe en zou op bezoek komen bij haar zoon in België.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene is huisvrouw en legt geen bankhistoriek voor met regelmatige en voldoende inkomsten van zichzelf die de financiële band met het land van origine bewijst.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over persoonlijke financiële middelen.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.

...”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel is onder meer afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster betoogt onder meer het volgende:

“Verzoekster meent dat verwerende partij bij haar beslissing geen aandacht heeft besteed aan het reisdoel nl. de wens om haar zoon terug te zien, haar schoondochter en kleindochter terug te zien en de geboorte van haar 9e kleinkind mee te maken. Gelet op de status van haar zoon als erkend vluchteling is verzoekster genooddacht te reizen om haar zoon terug te zien. Verzoekster heeft niet de wens om zich te vestigen in België. Het centrum van haar belangen ligt in Pakistan, waar haar vier dochters en zeven kleinkinderen zijn. Bij de motivering heeft verwerende partij zich beperkt tot het onderzoeken van het vestigingsgevaar, doch heeft zij nagelaten de stukken die verzoekster bijbracht voldoende te onderzoeken. Verzoekster bracht stukken bij met betrekking tot haar financiële toestand, eigendom in land van herkomst en haar familiale banden in land van herkomst.

Verwerende partij wees de visumaanvraag af en liet daarbij na te antwoorden op de stukken van verzoekster. Er werd niet gemotiveerd waarom de stukken die door verzoekster werden aangebracht onvoldoende worden geacht. Het is zelfs niet duidelijk of verwerende partij deze stukken überhaupt in rekening genomen heeft.

Verwerende partij is haar motiveringsverplichting niet nagekomen.

Verweerster stelt zelf in haar nota met opmerkingen dat de administratieve overheid verplicht is in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op "afdoende" wijze.

Uit de volgende argumenten en stukken uit het dossier van verzoekster blijkt dat verwerende partij geen nauwkeurig onderzoek heeft gedaan rekening houdend met de omstandigheden die zij had moeten kennen:

[...]

3. Betrokkene toont niet aan te beschikken over persoonlijke financiële middelen

Naast de uittreksels van haar bankrekeningen bracht verzoekster het huurcontract bij dat zij afsloot met derden (Stuk 17). Verzoekster beschikt over huurinkomsten van het huis dat zij bezit te Abbottabad en op heden verhuurt aan derden. Daarnaast beschikt zij nog over een laag pensioen van haar overleden echtgenoot ten bedrage van 20 a 30 euro per maand. Gezien verzoekster een inkomen, een domein en nog familiebanden heeft in Pakistan heeft zij niet de wens om in België te blijven. Voor een verblijf in België zijn haar inkomsten inderdaad veel te laag. Verwerende partij motiveert niet waarom de door verzoekster bijgebrachte stukken onvoldoende zouden zijn.

4. Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine

Verwerende partij motiveerde dat verzoekster niet aantoonde te beschikken over eigendom in het land van origine, Pakistan. Nochtans bracht verzoekster bij haar visumaanvraag een eigendomscertificaat bij, waaruit blijkt dat zij een domein met huis (8.25 marlas) bezit te Abbottabad (zie eigendomscertificaat, Stuk 16). Dit certificaat stelt met name als volgt:

"Certified that as per taxation record of this office 8.25 marlas share of House No. [...] Hassan Town. Abbottabad Cantt stands in the name of Mah Rukhsar."

Daar verzoekster sinds 2014 inwoont bij haar dochter, verhuurt zij dit huis sindsdien aan derden (zie huurovereenkomst, Stuk 17). Verzoekster had terdege wel degelijk aangetoond over eigendom, en zelfs inkomsten uit deze eigendom, te beschikken in Pakistan.

Uit inzage van het dossier van verzoekster bij de Dienst openbaarheid van bestuur blijkt dat het eigendomscertificaat (en alle andere stukken) in het bezit waren van verweerster (Stuk 20).

Er kan onmogelijk geoordeeld worden dat verweerster voldaan heeft aan haar zorgvuldigheidsplicht, indien zij stukken uit het dossier van verzoekster volkomen negeert.

Verweerster stelt zelf in haar nota met opmerkingen d.d. 03/10/2018:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratieve overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (...) (RvV 7 april 2016, nr. 165345)"

[...]

Inzage dossier bij Dienst openbaarheid bestuur

In haar nota met opmerkingen vermeldt verweerster als volgt:

"De verwerende partij hield bij het nemen van de bestreden beslissing rekening met alle stukken die voorgelegd werden. Met eventuele stukken die laattijdig, bij het verzoekschrift neergelegd werden, kan geen rekening gehouden worden.

(...)

Uit de stukken voorgelegd bij de visumaanvraag blijken geen afdoende financiële/economische en familiale banden met het land van herkomst. De verzoekende partij stelt dat zij stukken hieromtrent voorlegde, maar uit het administratief dossier blijkt dat deze bewering geenszins klopt. Er lijkt in het verzoekschrift verwezen te worden naar stukken die slechts na het nemen van de bestreden beslissing, bij het verzoekschrift neergelegd werden"

Verzoekster weet niet waar verweerster dit haalt. Op 17-10-2018 verkreeg de advocaat van verzoekster, na verzoek bij de Dienst Openbaarheid van Bestuur op 26-09-2018, per e-mail alle stukken toegestuurd zoals ze zich bevinden in het dossier van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Stuk 20). Hieruit bleek dat alle stukken die verzoekster bij haar initiële visumaanvraag in haar thuisland gevoegd had, zich bevinden in het dossier zoals het gekend is bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er werden derhalve wel degelijk elementen en documenten veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing.

Om bovenstaande redenen dient geoordeeld te worden dat verwerende partij haar motiveringsverplichting niet is nagekomen.

Conform artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen moet de motivering afdoende zijn.

Dit is in casu geenszins het geval.

Het was verzoekster niet duidelijk waarom de stukken die zij bijbracht bij de visumaanvraag onvoldoende waren om haar sociale en gezinssituatie in haar thuisland te staven.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt de verplichting in voor de overheid om zich op afdoende wijze te informeren over alle relevante elementen in het dossier om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

In casu stemt de feitenvaststelling die door verwerende partij werd gedaan niet overeen met de gegevens in het dossier van verzoekster.”

3.2. De verwerende partij stelt het volgende:

“Uit het administratief dossier blijken welke documenten werden voorgelegd bij de visumaanvraag:

“Verbintenis tot tenlasteneming, 3 bis, origineel, gelegaliseerd door de gemeente: fils

Uitnodigingsbrief (origineel) van uw familie: voir mail

Medische reisverzekering : 20/08a u 19/11

Bewijs van gezinssamenstelling van uw garant in België: marié, un enfant

Kopie van de identiteitskaart van uw garant of van zijn verblijfstitel (voor verblijf van onbepaalde duur) Kopie van de loonfiches van de 3 laatste maanden van uw garant in België: 03 à 05/2018 = 2930 €/mois

Financiële middelen - Bank documenten: extrait compte revenus faibles

Bewijs van verwantschap: family registration certificate = le garant serait le fils de l'intéressée

Reservering van een retourticket voor België, op naam en onoverdraagbaar en niet terugbetaalbaar: 22/08 au 16/11”

Zij betoogt ook:

“De verwerende partij hield bij het nemen van de bestreden beslissing rekening met alle stukken die voorgelegd werden. Met eventuele stukken die laattijdig, bij het verzoekschrift neergelegd werden, kan geen rekening gehouden worden. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Uit de stukken voorgelegd bij de visumaanvraag blijken geen afdoend financiële/economische en familiale banden met het land van herkomst. De verzoekende partij stelt dat zij stukken hieromtrent voorlegde, maar uit het administratief dossier blijkt dat deze bewering geenszins klopt. Er lijkt in het verzoekschrift verwezen te worden naar stukken die slechts na het nemen van de bestreden beslissing, bij het verzoekschrift, neergelegd werden. De stelling dat zij in het land van herkomst nog afdoende resterende economische en familiebanden zou hebben, wat niet aangetoond werd bij de visumaanvraag, doet dan ook geen afbreuk aan hetgeen vastgesteld werd in de bestreden beslissing. Zoals voormeld werden bij de visumaanvraag geen stukken die deze bewering kunnen staven voorgelegd.”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing onder meer geoordeeld dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij eigendom heeft in haar land van herkomst en regelmatige inkomsten. Verzoekster betwist dit.

Opdat de Raad in deze zaak de deugdelijkheid van de bestreden beslissing kan toetsen, moet er in eerste instantie duidelijkheid zijn over de vraag welke documenten verzoekster bij haar aanvraag had gevoegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich immers

plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven welke stukken door verzoekster werden voorgelegd bij haar aanvraag.

Het dossier bevat, in weerwil van artikel 7 van het PR RvV, geen inventaris van de stukken. Wél zitten er een aantal standaarddocumenten in, verzonden door de Belgische ambassade in Islamabad, waarin stukken worden opgesomd die in ieder geval werden gevoegd bij de aanvraag. Het gaat om 7 verschillende versies van dit document, verstuurd op verschillende data.

Deze vaststellingen zijn in casu problematisch. Immers, nazicht van het administratief dossier leert dat er wel degelijk een eigendomscertificaat (gedateerd 7 juni 2018) en een huurovereenkomst (gedateerd 1 september 2016) in zitten.

Kernvraag is dus hoe en op welk moment deze stukken in het administratief dossier terecht zijn gekomen. Verzoekster stelt immers dat zij bij de aanvraag werden gevoegd, de verwerende partij betwist dat.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt blijkt dat de verwerende partij met een e-mail van 3 oktober 2018 de Raad heeft verzocht om de stukken die als bijlage werden gevoegd bij het verzoekschrift over te maken. Terwijl echter de bij het verzoekschrift gevoegde stukken duidelijk werden genummerd op de rechterbovenzijde (het eigendomscertificaat onder nr. 16, de huurovereenkomst onder nr. 17) bevatten de afschriften die zich in het administratief dossier bevinden niet dergelijke nummering. Deze stukken moeten dus op een andere manier in het administratief dossier zijn terechtgekomen, doch uit niets blijkt wie ze eraan heeft toegevoegd en wanneer.

De Raad moet vaststellen dat hij in casu niet in de mogelijkheid wordt gesteld om haar wettigheidstoetsing te doen, nu de kwestieuze stukken zich in het administratief dossier bevinden doch door het ontbreken van een inventaris niet kan worden bepaald wanneer en onder welke omstandigheden zij in het dossier zijn terechtgekomen. Derhalve dringt een nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 augustus 2018 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS